

VOORBLAD

Adviesnota aan de Raad

<i>Registratienummer:</i>	4043
<i>Datum:</i>	25 september 2014
<i>Soort Voorstel:</i>	Adviesnota
<i>Onderwerp:</i>	Verordening Rechtspositie raads- en commissieleden 2014
<i>Portefeuillehouder:</i>	Burgemeester Staatsen
<i>Programma:</i>	
<i>Kernboodschap:</i>	De Verordening voorzieningen raads- en commissieleden wordt geactualiseerd en aangepast aan het herziene Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden.
<i>Bijlagen:</i>	ja
<i>Stukken ter inzage:</i>	nee
<i>Beslipunten:</i>	Het wijzigen van de Verordening voorzieningen raads- en commissieleden overeenkomstig bijgaand ontwerp.

Adviesnota aan de Raad

Onderwerp

Verordening rechtspositie raads- en commissieleden 2014

Inleiding

De aanleiding voor het wijzigen van deze verordening is tweeledig.

- A. De eerste aanleiding is motie 100127 (bijlage 1). Tijdens de begrotingsbehandeling in de raad van 7 november 2013 is door het CDA en Groenlinks een motie ingediend waarmee het college wordt opgeroepen een artikel over raadsleden met een functionele beperking toe te voegen aan de Verordening voorzieningen raads- en commissieleden 2003. Door uitvoering van deze motie moet het raadsleden met een functionele beperking mogelijk gemaakt worden deel te nemen aan het raadswerk. De motie is unaniem door de raad aangenomen. Bij de motie was een model-artikel van de VNG toegevoegd (bijlage 2).
- B. De tweede aanleiding is dat per 1 juli 2014 het Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden (hierna: Rechtspositiebesluit of RPB) aanzienlijk is gewijzigd, waardoor een deel van de huidige verordening door hogere wetgeving achterhaald is (bijlage 4). Op initiatief van het ministerie van Binnenlandse Zaken is het Rechtspositiebesluit geharmoniseerd met rechtsposities van andere overheden en gemoderniseerd. Hiermee is een aantal voor raads- en commissieleden belangrijke onderwerpen voortaan dwingend geregeld in het Rechtspositiebesluit en hoeven deze onderwerpen niet meer op lokaal niveau in een verordening opgenomen te worden. Op 16 juli 2014 heeft de VNG een nieuwe modelverordening uitgebracht, die gemeenten houvast biedt bij het vaststellen van de eigen verordening (bijlage 3).

Hieronder zal nader op beide aanleidingen worden ingegaan.

Beslispunten

Het wijzigen van de Verordening voorzieningen raads- en commissieleden overeenkomstig bijgaand ontwerp.

Beoogd effect

Met het vaststellen van de Verordening Rechtspositie raads- en commissieleden 2014 beschikt de raad over een geactualiseerde en gemoderniseerde verordening die in overeenstemming is met het Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden.

Argumenten

Hieronder volgt een nadere uitleg van de in de inleiding genoemde aanleidingen voor het wijzigen van de verordening.

Ad A: In de overwegingen van de motie wordt betoogd dat iedere burger, ook met een functionele beperking, een bestuurlijke functie moet kunnen bekleden en dat de voorzieningen die daarvoor nodig zijn, door de gemeente verstrekt of vergoed moeten worden. Tevens wordt er aangegeven dat het Rechtspositiebesluit is gewijzigd en dat de VNG een model-artikel (bijlage 2) heeft uitgebracht dat gemeenten in hun verordening kunnen opnemen waardoor de voorzieningen mogelijk worden gemaakt.

Bij nadere bestudering van de relevante wetgeving en na contact te hebben opgenomen met de VNG, blijkt echter iets anders aan de hand. Op 1 juli 2013 is inderdaad het Rechtspositiebesluit gewijzigd. Er is toen namelijk een extra artikel aan toegevoegd, 12a dat als volgt luidt:

- 1. Het college van burgemeester en wethouders kent een lid van de raad dat naar het oordeel van een arts een structurele functionele beperking heeft, ten laste van de gemeente op aanvraag een tegemoetkoming toe voor een voorziening als bedoeld in artikel 35, tweede en derde lid, van de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen.*
- 2. Het gestelde bij of krachtens artikel 35, vijfde lid, van de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen is van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat uitsluitend een financiële tegemoetkoming wordt verstrekt.*

Dit betekent dus juist dat wat is beoogd te regelen met de motie al dwingendrechtelijk werd geregeld in het Rechtspositiebesluit, wat het toevoegen van het model-artikel van de VNG in de lokale verordening overbodig maakt. Het model-artikel is ook al enige jaren eerder door de VNG verstrekt, toen er in het Rechtspositiebesluit en ook in de gemeentewet geen mogelijkheid was gegeven voor het treffen van voorzieningen voor raadsleden met een functionele beperking. Hiermee komt het er eigenlijk op neer, dat het niet nodig was en is om een artikel in de verordening op te nemen voor raadsleden met een functionele beperking. Maar, artikel 12a van het Rechtspositiebesluit spreekt alleen over raadsleden en niet over commissieleden. Voor hen geldt dit artikel dus niet. Het is ook niet mogelijk om artikel 12a op commissieleden van toepassing te verklaren. Dat is in strijd met artikel 99 van de Gemeentewet dat zegt dat commissieleden, buiten hetgeen hun bij of krachtens de wet is toegekend, geen andere vergoedingen of tegemoetkomingen ten laste van de gemeente mogen ontvangen. Lid 2 van artikel 99 geeft wel de mogelijkheid om bij verordening te regelen dat commissieleden voordelen verkrijgen ten laste van de gemeente, anders dan in de vorm van vergoedingen en tegemoetkomingen. Hier komt het model-artikel van de VNG dan toch weer van pas. Dit spreekt namelijk van het toekennen van een 'voorziening' en niet van een vergoeding of tegemoetkoming. Het presidium heeft uitgesproken dat er voor commissieleden met een functionele beperking ook iets geregeld moet worden. Daarom is dit artikel (toegespitst op commissieleden) opgenomen in de nieuwe verordening. Hierdoor is de verordening wel aan goedkeuring door Gedeputeerde Staten onderworpen.

Ad B: Zoals eerder aangegeven is het Rechtspositiebesluit in juli 2014 gewijzigd (bijlage 4). Het belangrijkste aspect van de wijziging is dat een aantal bepalingen dat voorheen als 'kan' bepaling was geformuleerd nu dwingendrechtelijk is geformuleerd. Dat betekent dat deze bepalingen niet meer facultatief te regelen zijn in de lokale verordening. De raad kan ook niet besluiten tot afwijkende regelingen. Ze zijn dus dwingendrechtelijk geregeld in het Rechtspositiebesluit. Het gaat om bepalingen aangaande de volgende onderwerpen:

- Vergoeding voor werkzaamheden en hoogte onkostenvergoeding voor raadsleden (art. 2 RPB)
- Voorzieningen in verband met ziekte of schade door dienstongeval (art. 9 RPB)
- Scholingskosten (art. 13 RPB)
- Contributie beroepsverenigingen (art. 13 RPB)
- Veiligheidsmaatregelen veiligheid politieke ambtsdragers (art. 13b RPB)
- Schrappen bevoegdheid raad om raadsvergoeding tot maximaal 20% te verminderen.
- Voorkomen effecten samenloop raadsvergoeding en raadsleden met sociale zekerheidsuitkering (art. 12 RPB)
- Tegemoetkoming kosten ziektekostenverzekering (art. 11 RPB)
- Schrappen bepaling kinderopvang

Ten aanzien van de volgende onderwerpen heeft de raad wel de mogelijkheid om nadere regels in de verordening vast te leggen:

- Maximaal 20% van de vergoeding voor werkzaamheden uitbetalen op basis van presentie bij raadsvergadering
- Hogere presentievergoeding voor burgercommissieleden per vergadering
- Nadere afspraken over scholing, zoals maximum te vergoeden bedrag (evt scholingsplan)
- Vergoeding van kosten aanschaf en/of gebruik eigen computer

Bij het inrichten en opstellen van de nieuwe verordening is gebruik gemaakt van de modelverordening van de VNG (zie bijlage 3). Tevens is inhoudelijk aansluiting gezocht bij de huidige verordening Voorzieningen raads- en commissieleden. Dat wil zeggen dat daar waar de raad de mogelijkheid heeft een eigen invulling te geven aan een onderwerp, zoveel mogelijk is aangesloten bij wat in de huidige verordening over dat onderwerp staat. Bovendien is het momenteel niet de tijd om de voorzieningen verder uit te breiden. De bijgevoegde conversietabel (bijlage 6) geeft een duidelijke vergelijking tussen de huidige en voorgestelde nieuwe verordening. Vanwege praktische en dualistische redenen is ervoor gekozen om een aparte verordening rechtspositie wethouders op te stellen. Dit sluit aan bij de huidige situatie en de VNG geeft aan geen bezwaar te zien tegen twee aparte verordeningen.

Hieronder volgt een korte uitleg over de artikelen uit de modelverordening die niet of gewijzigd zijn opgenomen en de artikelen waarbij zoveel mogelijk is aangesloten bij de huidige verordening.

- Artikel 2 (vergoeding werkzaamheden raadsleden) van de modelverordening is niet opgenomen omdat van deze mogelijkheid geen gebruik gemaakt wordt in de huidige verordening.
- Artikel 3 (vergoeding bijwonen commissievergaderingen) uit de modelverordening is opgenomen als artikel 2. Het optionele lid 4 is niet opgenomen om zoveel mogelijk bij de huidige verordening aan te sluiten.
- Artikel 4 (reis- en verblijfskosten) uit de modelverordening is opgenomen als artikel 3. Nieuw is lid 2 van dit artikel: dit lid is gebaseerd op artikel 96 lid 1 Gemeentewet.
- Artikel 5 (buitenlandse reis) uit de modelverordening is opgenomen als artikel 4. Dit is een nieuw artikel t.o.v. de huidige verordening. Het VNG model is hier gevolgd.

- Artikel 6 (scholing) uit de modelverordening is opgenomen als artikel 5. Dit artikel is aangepast en er is aansluiting gezocht bij de huidige verordening. Er is gekozen om niet de griffier, maar het presidium alle aanvragen te laten beoordelen. Het is niet aan de griffier om een oordeel te vellen over de aanvraag. Lid 4 van de modelverordening is uitgewerkt in deze verordening en in dit artikel zelf, zodat er geen nadere regels meer gesteld hoeven worden. In de leden 1 t/m 3 van de voorgestelde verordening zijn toetscriteria opgenomen op basis waarvan de scholingsaanvraag beoordeeld kan worden. In lid 2 is een maximum jaarlijkse vergoeding opgenomen, zoals ook door de VNG wordt geadviseerd. Dit is gedaan om te voorkomen dat alle aanvragen moeten worden gehonoreerd wat de nodige financiële consequenties tot gevolg kan hebben. Voor het maximum bedrag is aangesloten bij de huidige verordening.
- Artikel 7 (computer) uit de modelverordening is opgenomen als artikel 6. Aan lid 5 van dit artikel is toegevoegd dat de aanvraag wordt doorgestuurd naar het college van B&W die erover besluit. Dat is gebaseerd op artikel 7a van het rechtspositiebesluit. Niet de griffier maar het college beslist op de aanvraag. Verder zijn de leden 2 en 3 van dit artikel conform VNG model, maar nieuw t.o.v. de huidige verordening. Er is voor gekozen om deze mogelijkheden op te nemen om het in de toekomst (na deze raadsperiode waarin alle laptops in bruikleen zijn verstrekt) mogelijk te maken dat ieder raadslid een eigen apparaat aanschaft of gebruikt.
- Artikel 8 (werkkostenregeling) en artikel 21 (brutering vergoedingen) zijn opgenomen als artikelen 7 en 12. Het VNG model is gevolgd. Gemeente Voorschoten maakt nu nog geen gebruik van de werkkostenregeling, maar is dat per 1 januari 2015 wel verplicht.
- Artikel 17 (betaling vaste vergoedingen) uit de modelverordening is opgenomen als artikel 9. Geheel conform modelverordening.
- Artikelen 18 en 19 (facturering en declaratie) uit de modelverordening zijn opgenomen als artikelen 10 en 11. Artikel 10 is iets aangepast. Bij een rechtstreekse factuur hoeft er geen sprake te zijn van een declaratieformulier, immers de aanvraag is al in eerder stadium goedgekeurd. De VNG wil dat er zoveel mogelijk van rechtstreekse facturering gebruik wordt gemaakt, zodat men niets hoeft voor te schieten. Maar dit is niet altijd mogelijk en vraagt ook heel precieze adressering op het gemeenteadres vanwege acceptatie door de accountant. Er is gekozen om de voorkeur van de VNG niet zo te benadrukken.
- Artikel 20 (gebruik creditcard) uit de modelverordening komt niet terug in de nieuwe verordening omdat de gemeente niet over een creditcard beschikt.
- Artikel 23 (inwerkingtreding) uit de modelverordening is opgenomen als artikel 14. Hieraan is lid 2 toegevoegd. In het besluit van het Rijk om de rechtspositiebesluiten te wijzigen, is aangegeven dat het artikel over scholing terugwerkt tot en met 27 maart 2014, zodat alle gemeenteraden dezelfde beginpositie hebben. Voor de volledigheid is dit in deze verordening toegevoegd. (Zie ook bijlage 5.)

Om de verschillen tussen de huidige en de nieuwe verordening inzichtelijk te maken is een conversietabel toegevoegd (bijlage 6).

Financiën

De wijziging van het rechtspositiebesluit heeft financiële gevolgen. Dit besluit is van rijkswege vastgesteld en de gevolgen daarvan zijn dus niet beïnvloedbaar. De extra structurele kosten worden veroorzaakt door de verhoogde onkostenvergoeding en tegemoetkoming in ziektekostenverzekering. De kosten hiervan bedragen €42.000,- en deze kosten worden verwerkt in de meerjarenbegroting 2015. De kosten voor het verstrekken van een computer zijn ook structureel, maar geen wijziging ten opzichte van de huidige regelingen.

De verdere kosten die voortvloeien uit de wijziging van het rechtspositiebesluit zijn de kosten voor tegemoetkoming of voorziening raads- en commissieleden met een functionele beperking, scholing, contributie beroepsvereniging en beveiliging. Deze kosten zijn deels beïnvloedbaar. Omdat deze kosten alleen gemaakt worden als er een beroep of aanvraag wordt ingediend is het lastig in te schatten welke financiële gevolgen dit heeft. Om de kosten voor scholing te beperken is, zoals hiervoor toegelicht, een maximumbedrag per raads- of commissielid per jaar aangegeven. Met het huidige aantal raads- en commissieleden (37) zou dit kunnen leiden tot een bedrag van EUR 18.500,00 structureel per jaar. Hierbij kunnen dus nog kosten komen voor de hiervoor genoemde tegemoetkomingen en voorzieningen. Hiervoor is momenteel geen dekking beschikbaar.

De enige kosten voor de gemeente die uit de gewijzigde verordening zelf voortvloeien zijn de kosten voor voorzieningen voor commissieleden met een functionele beperking.

Bijlagen

Bijlage 1: Motie 100127

Bijlage 2: Model-artikel VNG over raadsleden met een functionele beperking

Bijlage 3: Model-verordening VNG rechtspositie raads- en commissieleden

Bijlage 3a: Ledenbrief VNG over modelverordening

Bijlage 4: Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden d.d. 1 juli 2014

Bijlage 5: Circulaire ministerie BZK over Besluit harmonisering en modernisering rechtspositie decentrale politieke ambtsdragers

Bijlage 6: Conversietabel oude-nieuwe verordening

Met vriendelijke groet,
Het presidium.

Besluit

Registratienummer: 4043

De raad van de gemeente Voorschoten,

gelezen het voorstel van het presidium van 25 september 2014;
gelet op de artikelen 95, 96, eerste en tweede lid en 97 en 147 van de Gemeentewet en de artikelen 4, 7a, vierde lid, 13, tweede lid, 14, eerste lid, van het Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden;

besluit:

vast te stellen de Verordening rechtspositie raads- en commissieleden Voorschoten 2014.

Hoofdstuk I Algemene bepalingen

Artikel 1 Begripsbepalingen

In deze verordening wordt verstaan onder:

- commissie: commissie ingesteld op grond van de artikelen 82, 83 of 84 van de Gemeentewet;
- commissielid: lid van een commissie, bedoeld in artikel 1, onderdeel e, van het Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden.
- college: college van burgemeester en wethouders.

Hoofdstuk II Voorzieningen voor raads- en commissieleden

Artikel 2 Vergoeding voor het bijwonen van commissievergaderingen

1. Aan commissieleden wordt een vergoeding voor het bijwonen van de vergaderingen van een commissie en haar subcommissies toegekend die gelijk is aan het voor de van toepassing zijnde inwonersklasse vastgestelde bedrag in tabel IV van het Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden.
2. In afwijking van het eerste lid ontvangt geen vergoeding degene die zitting heeft in een commissie uit hoofde van dan wel als rechtstreeks uitvloeisel van een functie bij een instelling die grotendeels van overheidswege wordt gesubsidieerd;

3. Het bepaalde in het eerste lid is niet van toepassing op degene die als commissielid een vaste vergoeding voor de werkzaamheden als bedoeld in artikel 96, tweede lid van de Gemeentewet ontvangt.
4. De leden – niet zijnde de burgerleden – van de Commissie Welstand en Cultureel Erfgoed worden voor het bijwonen van de vergaderingen van deze commissie vergoed op basis van het aantal uren dat zij in een vergadering aanwezig zijn. De vaststelling van het uurtarief geschiedt door burgemeester en wethouders.
5. De burgerleden van de Commissie Welstand en Cultureel Erfgoed ontvangen voor het bijwonen van de vergaderingen van een commissie een vergoeding, die door burgemeester en wethouders wordt vastgesteld.

Artikel 3 Reis- en verblijfkosten

1. Aan raadsleden worden de ten behoeve van de gemeente gemaakte reis- en verblijfkosten in verband met reizen buiten het grondgebied van de gemeente ter uitvoering van een beslissing van het gemeentebestuur vergoed.
2. Aan commissieleden worden de reis- en verblijfkosten voor het bijwonen van de vergaderingen van de commissie vergoed.
3. De vergoeding als bedoeld in het eerste en tweede lid is:
 - a. voor wat betreft de verblijfkosten gelijk aan het overeenkomstig in artikel 4, onderdeel c, van de Regeling rechtspositie wethouders bepaalde;
 - b. voor wat betreft de reiskosten gelijk aan het overeenkomstig in artikel 4, onderdeel a en b, van de Regeling rechtspositie wethouders bepaalde.
4. De reiskosten worden voor ten hoogste één vergadering per dag vergoed.
5. In afwijking van het eerste lid ontvangt geen vergoeding degene die zitting heeft in een commissie uit hoofde van dan wel als rechtstreeks uitvloeisel van een functie bij een instelling die grotendeels van overheidswege wordt gesubsidieerd.
6. De reis- en verblijfkosten worden alleen vergoed als deze gedeclareerd worden overeenkomstig de bepalingen in deze verordening.

Artikel 4 Buitenlandse excursie of reis

1. De gemeenteraad kan een delegatie uit de gemeenteraad of een raadscommissie toestemming verlenen voor een excursie of reis naar het buitenland als deze door of vanwege de gemeente wordt georganiseerd. De gemeenteraad kan aan de toestemming voorwaarden verbinden.
2. De in redelijkheid gemaakte reis- en verblijfkosten komen voor rekening van de gemeente.

Artikel 5 Scholing

1. Raads- of commissieleden die aan scholing als bedoeld in artikel 13, eerste lid van het Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden willen deelnemen, die niet door of namens de gemeente wordt aangeboden of verzorgd, dienen daartoe vooraf een gemotiveerde aanvraag in bij de griffier.

2. Aanvragen tot maximaal EUR 500,00 per jaar per raads- of commissielid kunnen worden gehonoreerd.
3. Uit de aanvraag blijkt dat de scholing van belang is in verband met de vervulling van het raads- of commissielidmaatschap.
4. Aanvragen die niet overeenkomstig de bepalingen in deze verordening worden ingediend komen niet voor vergoeding in aanmerking.
5. De aanvraag bedoeld in het eerste lid gaat vergezeld van inhoudelijke informatie en een kostenspecificatie.
6. Het presidium beslist over ingediende aanvragen.

Artikel 6 Computer en internetverbinding

1. Raads- of commissieleden aan wie een computer, bijbehorende apparatuur en software in bruikleen ter beschikking wordt gesteld, ondertekenen hiervoor een bruikleenovereenkomst met de gemeente.
2. De hoogte van de tegemoetkoming voor het gebruik van de eigen computer is voor een periode van maximaal drie jaar gelijk aan 30% van de aanschafwaarde van de computer, bijbehorende apparatuur en software die aan de overige raads- en commissieleden in bruikleen ter beschikking wordt gesteld.
3. Raads- en commissieleden die voor vergoeding van gebruik van de aanschaf van een computer in aanmerking willen komen dienen daarvoor bij de griffier een aanvraag in vergezeld van de bewijsstukken van de aanschaf van de computer. Het maximaal vergoede bedrag voor de aanschaf van een computer is niet hoger dan de aanschafwaarde van de computer, bijbehorende apparatuur en software die aan de overige raads- en commissieleden in bruikleen ter beschikking wordt gesteld.
4. De vergoeding voor de aanleg- en abonnementskosten voor een internetverbinding voor de computer bedoeld in dit artikel, bedraagt ten hoogste € 10 per maand, waarbij alleen in aanmerking komen de extra abonnementskosten die gemaakt worden voor een goede vervulling van het raads- of commissielidmaatschap.
5. Een aanvraag om een vergoeding als bedoeld in dit artikel wordt gedaan bij de griffier en gaat vergezeld van de benodigde bewijsstukken. De griffier stuurt deze aanvraag ter beoordeling aan het college. Het college beslist op de aanvraag.

Artikel 7 Werkkostenregeling

Gezien de Wet op de loonbelasting 1964 wijst de gemeente als eindheffingsbestanddeel als bedoeld in artikel 31, eerste lid, onderdeel f, van die wet aan de vergoedingen en verstrekkingen als bedoeld in artikel 13a van het Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden.

Artikel 8 Voorzieningen voor commissieleden met functionele beperking

1. Het college kan aan een commissielid met een naar het oordeel van een arts structurele functionele beperking op aanvraag aan het commissiewerk gerelateerde voorzieningen toekennen.

2. Onder voorzieningen als bedoeld in het eerste lid worden uitsluitend verstaan:
 - a. vervoersvoorzieningen die er toe strekken dat het commissielid, bedoeld in het eerste lid, commissie- en fractievergaderingen kan bijwonen;
 - b. intermediaire activiteiten ten behoeve van een commissielid met een visuele, auditieve of motorische handicap;
 - c. noodzakelijke persoonlijke ondersteuning bij het verrichten van het commissiewerk, indien die ondersteuning een compensatie vormt voor zijn beperkingen.
3. Dit artikel is niet van toepassing op voorzieningen die op grond van wettelijke regelingen kunnen worden toegekend.

Hoofdstuk III De procedure van declaratie

Artikel 9 Betaling vaste vergoedingen

De betaling van de vergoeding voor werkzaamheden, de onkostenvergoedingen en declaraties geschiedt maandelijks of in maandelijks termijnen als er sprake is van een vergoeding op jaarbasis tenzij het Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden anders bepaalt.

Artikel 10 Rechtstreekse facturering bij de gemeente

1. Raads- en commissieleden dragen ten behoeve van het vergoeden van kosten zorg voor rechtstreekse toezending van de factuur aan de gemeente.
2. Facturen komen alleen voor vergoeding in aanmerking als voldaan wordt aan de bepalingen in deze verordening en het bedrag van de factuur de hoogte van de verleende vergoeding niet overschrijdt.

Artikel 11 Declaratie van vooruit betaalde kosten

1. De declaratie van de kosten die uit eigen middelen vooruit zijn betaald en de vergoeding van reiskosten met de eigen auto vindt plaats door gebruikmaking van een daarvoor vastgesteld formulier.
2. Het formulier wordt binnen twee maanden na de betaling cq de datum van de gemaakte rit volledig ingevuld en ondertekend door het raads- of het commissielid en ingediend bij de griffier, onder bijvoeging van de bewijsstukken.

Hoofdstuk IV Overgangsbepalingen

Artikel 12 Bruterij vergoedingen

Als de gemeente toepassing geeft aan artikel 39c van de Wet op de Loonbelasting 1964 is artikel 7 niet van toepassing en wordt artikel 16 van het Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden toegepast.

Hoofdstuk V Citeertitel en inwerkingtreding

Artikel 13 Intrekking oude regeling

De Verordening voorzieningen raads- en commissieleden Voorschoten 2003 wordt ingetrokken.

Artikel 14 Inwerkingtreding

1. Deze regeling treedt in werking op de dag volgende op die van zijn bekendmaking en werkt terug tot en met 1 juli 2014.
2. Artikel 5 werkt terug tot en met 27 maart 2014.

Artikel 15 Citeertitel

Deze verordening wordt aangehaald als: Verordening rechtspositie raads- en commissieleden Voorschoten 2014.

Aldus besloten door de raad in zijn
openbare vergadering van 13 november 2014,

de griffier,

de voorzitter,

Toelichting

ALGEMEEN

Wettelijke regelingen

De regeling van de rechtspositie van raadsleden en leden van gemeentelijke commissies vindt op drie niveaus plaats, te weten bij wet, algemene maatregel van bestuur (AMvB) en gemeentelijke verordening. In de Gemeentewet is aangegeven dat de nadere invulling van de rechtspositie van raads- en commissieleden moet worden geregeld bij of krachtens de wet (AMvB en ministeriële regeling). Daartoe is tot stand gekomen het Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden. In deze wetten en nadere regelgeving zijn alle voor de rechtspositie van belang zijnde onderwerpen geregeld. Een aantal voorzieningen, zoals de hoogte van de bezoldiging en de verschillende onkostenvergoedingen, is in de rechtspositiebesluiten overwegend geregeld in dwingendrechtelijke bepalingen.

De vergoedingen en regelingen voor raads- en commissieleden die bij of krachtens de wet (lees Gemeentewet, rechtspositiebesluit of regeling) dwingendrechtelijk geregeld zijn, zijn niet opgenomen in deze verordening. Dit betreft de vergoedingen voor:

1. de onkostenvergoedingen voor raadsleden
2. de toelage voor fractievoorzitters, leden van de vertrouwenscommissie, leden van de rekenkamerfunctie bedoeld in artikel 81oa Gemeentewet, dan wel van onderzoekscommissie zoals bedoeld in artikel 115a, derde lid Gemeentewet
3. de compensatiemaatregelen voor raads- en commissieleden als zij een WW, BWO of arbeidsongeschiktheidsuitkering hebben
4. de verstrekking van een computer
5. de voorzieningen bij ziekte en dienstongeval
6. de vergoeding voor de waarneming van het voorzitterschap van de gemeenteraad
7. de tegemoetkoming in de ziektekosten
8. voorzieningen voor raadsleden met een fysieke beperking

Hoofdlijnen gemeentelijke verordening

In de verordening zijn bepalingen opgenomen inzake de rechtspositie van raadsleden en leden van gemeentelijke commissies zover die niet dwingend geregeld is in hogere wet- en regelgeving. De grondslag hiervoor is te vinden in de Gemeentewet en genoemde rechtspositiebesluiten. Buiten hetgeen hun bij of krachtens de wet is toegekend genieten raads- en commissieleden als zodanig geen inkomsten, in welke vorm dan ook, ten laste van de gemeente (artikel 99 van de Gemeentewet). De rechtspositionele aanspraken voor raads- en commissieleden zijn dan ook uitsluitend te vinden in respectievelijk de Gemeentewet, het Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden en de plaatselijke Verordening rechtspositie wethouders, raads- en commissieleden. Het tweede lid van artikel 99 van de Gemeentewet voegt daaraan toe dat bij gemeentelijke verordening aan raads- en commissieleden voordelen, anders dan in de vorm van

vergoedingen en tegemoetkomingen, mogen worden toegekend. Daarvoor is wel de goedkeuring van gedeputeerde staten vereist.

De arbeidsverhouding van het raadslid

Raadsleden zijn niet in dienstbetrekking bij de gemeente. De gemeente is dus niet de werkgever. Dat betekent bijvoorbeeld dat zij voor zover het betreft het raadslidmaatschap niet vallen onder de werknemersverzekeringen zoals de Werkloosheidswet, Ziektewet en WIA. Omdat er geen dienstbetrekking met de gemeente is vallen raadsleden niet onder de Wet op de loonbelasting 1964 maar worden hun inkomsten getoetst aan de Wet inkomstenbelasting 2001. Wel kan een raadslid opteren voor de loonbelasting door te kiezen voor het fictief werknemerschap (zie hieronder).

De loon- en inkomstenbelasting

Opting-in-regeling

Raadsleden kunnen opteren voor de loonbelasting. Het raadslid kan met de gemeente overeenkomen dat deze loonheffing inhoudt. Dat wordt de 'opting-in-regeling' genoemd. De administratie van de gemeente is zodanig ingericht dat wordt voldaan aan de daaraan gestelde wettelijke eisen. In een gezamenlijke verklaring melden de gemeente en het raadslid aan de Belastingdienst dat wordt geopteerd voor de loonbelasting. Als gezamenlijk wordt gekozen voor het loonbelastingstelsel, dan draagt de gemeente de ingehouden loonheffing af aan de Belastingdienst. Omdat een raadslid geen werknemer in de formele zin van het woord is, valt hij zoals gezegd vanwege het raadslidmaatschap niet onder de sociale zekerheidswetgeving. Om die reden worden over de raadsvergoeding ook geen premies sociale zekerheid ingehouden. De inkomsten worden als loon belast in box 1. Het raadslid hoeft in dat geval geen administratie bij te houden.

De Belastingdienst accepteert inmiddels ook van commissieleden de toepassing van de opting-in-regeling.

Fiscale standaardpositie

Als niet voor de loonbelasting wordt geopteerd, dan geldt voor het raadslid dat hij voor de Wet inkomstenbelasting 2001 resultaat uit een werkzaamheid geniet. In dat geval is het winststelsel van toepassing. Betrokkene moet dan alle ontvangsten verantwoorden als winst en kan de gemaakte kosten daarop in mindering brengen. Raadsleden die gekozen hebben voor de standaardregeling zullen dan ook over de netto-onkostenvergoeding inkomstenbelasting moeten betalen, tenzij zij aan de hand van bewijsmateriaal aan kunnen tonen dat de vergoeding is besteed aan onkosten voortvloeiend uit het raadslidmaatschap.

Betrokkenen kunnen bij de aangifte inkomstenbelasting hun werkelijke beroepskosten, met inachtneming van een aantal wettelijke beperkingen en normeringen, in mindering brengen op hun belastbaar inkomen (belastbare resultaat). De gemeente dient jaarlijks alle betalingen en verstrekkingen op grond van deze verordening aan de Belastingdienst te melden middels een

opgave IB47. Verstrekkingen moeten naar de waarde in het economische verkeer worden opgegeven. Het daadwerkelijk zakelijk gebruik leidt dan tot aftrek.

Eenmalige keuze per zittingsperiode

De keuze om al of niet te opteren voor de loonbelasting kan voor het raadslid ingrijpende gevolgen hebben. De beslissing om voor de loonbelasting te opteren kan eenmaal per zittingsperiode worden gemaakt en geldt in beginsel voor de (resterende) zittingsperiode. Wel kan betrokkene als spijtoptant terugkomen op deze beslissing voor de resterende periode. Opteren voor de loonbelasting hoeft niet bij aanvang van de zittingsperiode te gebeuren, maar kan ook gedurende de zittingsperiode voor de resterende periode.

ARTIKELGEWIJZE TOELICHTING

Artikel 2 Vergoeding voor het bijwonen van vergaderingen

In dit artikel is het presentiegeld voor leden van gemeentelijke commissies die zijn ingesteld op basis van artikel 82 t/m 84 Gemeentewet geregeld. Deze bepaling geldt niet voor raadsleden en wethouders die in de commissie zitten (uitgezonderd in artikel 96 Gemeentewet). Uitgezonderd zijn verder onder meer ambtenaren (op grond van artikel 1 rechtspositiebesluit raads- en commissieleden), en medewerkers en bestuurders van door de gesubsidieerde organisaties die in die hoedanigheid in de commissie zitting hebben.

De hoogte van het presentiegeld wordt bepaald op een vast bedrag per inwonersklasse overeenkomstig het Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden. De Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties indexeert jaarlijks per 1 januari het bedrag zoals dat is herzien aan de hand van het indexcijfer Cao lonen overheid.

Artikel 3 Reis- en verblijfkosten raads- en commissieleden

De Gemeentewet voorziet niet in een vergoeding voor 'woon-werkverkeer' voor raadsleden. Het is dan ook in strijd met artikel 99 van de Gemeentewet als raadsleden van de gemeente een vergoeding ontvangen voor reizen binnen het grondgebied van de gemeente.

Artikel 97 van de Gemeentewet voorziet voor raads- en commissieleden wel in een vergoeding van de reis- en verblijfkosten voor reizen buiten het grondgebied van de gemeente ter uitvoering van een beslissing van het gemeentebestuur.

Aan commissieleden kan krachtens artikel 96, eerste lid, van de Gemeentewet echter wel een vergoeding worden gegeven voor de reis- en verblijfkosten in verband met reizen binnen de gemeente.

De vergoeding voor noodzakelijke en redelijkerwijs gemaakte verblijfkosten is niet nader ingevuld. Daarmee is dit een lokale aangelegenheid.

Omdat in het Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden verder geen eigen vergoedingsregeling is opgenomen, is aansluiting gezocht bij de vergoedingsregelingen voor wethouders.

Voor raadsleden die niet hebben geopteerd voor de loonbelasting geldt dat de verstrekte vergoedingen bij de aangifte inkomstenbelasting als opbrengst moeten worden verantwoord. De reiskosten kunnen binnen de geldende randvoorwaarden als aftrekbare beroepskosten worden opgevoerd.

Artikelen 4 Buitenlandse dienstreis

Gemeenteraden of delegaties daaruit maken wel eens in het gemeentelijk belang excursies of reizen naar het buitenland. Hiervoor moet de gemeenteraad expliciet toestemming verlenen. De reis of excursie wordt in alle gevallen door of vanwege de gemeente georganiseerd.

Voor raadsleden die niet hebben geopteerd voor de loonbelasting geldt dat de vergoedingen en verstrekkingen naar de waarde in het economische verkeer bij de aangifte inkomstenbelasting als opbrengst moeten worden verantwoord en dat de gemaakte kosten binnen de geldende randvoorwaarden als aftrekbare beroepskosten kunnen worden opgevoerd.

Artikel 5 Scholing

Op grond van artikel 13 lid 1 van het Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden komt niet partij-politiek georiënteerde scholing in verband met de vervulling van de functie van raads- of commissielidmaatschap ten laste van de gemeente. In dit artikel is de procedure verder uitgewerkt

Gezien de aard en duur van het ambt liggen voor raads- en commissieleden opleidingen voor de hand die gericht zijn op het persoonlijk functioneren in het ambt.

Scholing is functiegericht als zij beoogt de voor de functie benodigde vakkennis en vaardigheden te verwerven dan wel actueel te houden.

Onder scholingskosten worden verstaan de cursus- en leselden, de kosten van het studiemateriaal, examen- en diplomakosten en de aanschafkosten van verplicht gesteld studiemateriaal, alsmede reis- en verblijfskosten in het kader van de opleiding. Voor reis en verblijfskosten gelden de bepalingen uit artikel 3.

Voor raadsleden die niet hebben geopteerd voor de loonbelasting geldt dat de vergoedingen en verstrekkingen naar de waarde in het economische verkeer bij de aangifte inkomstenbelasting als opbrengst moeten worden verantwoord en dat de gemaakte kosten binnen de geldende randvoorwaarden als aftrekbare beroepskosten kunnen worden opgevoerd.

De raad kan bij verordening nadere regels stellen omtrent het maximale bedrag voor de scholing die voor vergoeding in aanmerking komt. Van die mogelijkheid is in deze verordening gebruik gemaakt.

Artikel 6 Computer en internetverbinding

In het Rechtspositiebesluit raads- en commissieleden is geregeld dat het raads- of commissielid van de gemeente een computer in bruikleen krijgt verstrekt of een vergoeding ontvangt voor de aanschaf of het gebruik van zijn eigen computer. De vergoeding is daarom niet in strijd met artikel 99 van de Gemeentewet. Deze aanspraken kunnen echter alleen worden verstrekt wanneer dat is vastgelegd in een verordening. De vergoeding voor (het gebruik van) een eigen pc is belast. De belastingheffing mag niet worden gecompenseerd.

De verordening gaat ervan uit dat een computer in bruikleen wordt verstrekt.

De leden 2 en 3 zijn opgenomen als een vergoeding wordt gegeven. Als de raad besluit deze keuze niet te bieden, dan kunnen deze bepalingen vervallen.

Een onbelaste vergoeding is alleen toegestaan wanneer het gebruik voor 90% zakelijk is. Stijgt het gebruik voor privédoeleinden uit boven de 10% dan wordt dat gebruik belast door jaarlijks over 1/3 van de aanschafwaarde van de pc en de bijbehorende ter beschikking gestelde apparatuur

belasting te heffen. Daarbij maakt het niet uit of het om een desktop-computer, een laptop, een pocket-pc, een mini-notebook of een tabletcomputer gaat.

De randapparatuur kan bestaan uit een printer of een docking station. De randapparatuur moet voor het werk functioneel zijn en kan niet zelfstandig gebruikt worden.

Voor raadsleden die niet hebben geopteerd voor de loonbelasting geldt dat de vergoedingen en verstrekkingen naar de waarde in het economisch verkeer bij de aangifte inkomstenbelasting als opbrengst moeten worden verantwoord en dat de gemaakte kosten binnen de geldende randvoorwaarden als aftrekbare beroepskosten kunnen worden opgevoerd.

Artikel 7 Werkkostenregeling

In verband met de werkkostenregeling moeten een aantal netto-vergoedingen en verstrekkingen door de gemeente aangewezen worden als eindheffingsbestanddeel. Anders worden deze door de belastingdienst als loon gezien en moet hierover belasting worden ingehouden. Ook de vergoedingen en verstrekkingen die door de belastingdienst gezien worden als gerichte vrijstelling of voor nihil waardering in aanmerking komen moeten in eerste instantie wel aangewezen worden. In een later stadium wordt dan (in de financiële administratie) aangegeven dat dit gerichte vrijstellingen of nihil waarderingen betreft.

Artikelen 9 t/m 11 De procedure van declaratie

In de verordening zijn twee wijzen van betaling aangegeven. Ook is aangegeven in welke gevallen welke betalingswijze aan de orde is en welke procedurevoorschriften in achtgenomen moeten worden.

Artikel 12 Overgangsbepaling

In artikel 12 is de overgangsbepaling opgenomen voor de gemeenten die in 2014 nog niet de werkkostenregeling hebben ingevoerd. Gemeenten die al wel de werkkostenregeling hebben ingevoerd hoeven dit artikel niet op te nemen in de verordening.